

ἐπαλαμώθῃω ἐν πάσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀδύσητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐξοιζόμενοι τῆς
ἀνομίας, ὅτι ἐσήκουσε κρείσσ τῆς φωνῆς
τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε κρείσσ τῆς δεήσεώς μου, κρείσσ τῆς
προσυχῆς μου προσεδέξατο.

Αἰχμαθῆσαν καὶ τραχθῆσαν πάντες οἱ
ἐχθροί μου, ἀσπλαγῆσαν καὶ κατακλιθῆ-
σαν σφόδρα ἐξ ἑτάχους.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, οὗ ἦσε τῷ κρείσσ
ἰσθρ τ' ληγ' χουσι ἡοῦ ἱεμενά. 43.

Κύριε ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ ἠλπίσα,
σῶθόν με ἐκ πάντ' τῶν διωκόντων
με, καὶ ῥύσασ με. **Α. ρῦσαι**

Μήδωτε ἀρπάσθῃ ὡς λέων τῆς ψυχῆς μου,
μὴ ὄντος λυβρουμένῃς μηδὲ σῶζοντος.

Κύριε ὁ θεός μου εἰ ἐδώκῃς τῷ ῥ, εἴ ἐστιν
ἀδικία ἐν χερσὶ μου.

Εἰ ἀνταπεδίωκα, τίς ἀνταπεδίωσέν μοι
κακῶ, ἀσπείθει μὲ ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν
μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὸν ψυχῆς μου,
καὶ κατακλιθῆσαι.